

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 621/2015
01.09.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету мал. сада пун. Ф.В., због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. КЗ у вези члана 30. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца мал. сада пун. Ф.В., адвоката В.Х. и В.В.Х., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду Км 39/12 од 06.02.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кжм-1-42/14 од 23.03.2015. године, у седници већа одржаној дана 01.09.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости бранилаца мал. сада пун. Ф.В., адвоката В.Х. и В.В.Х., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду Км 39/12 од 06.02.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кжм-1-42/14 од 23.03.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Км 39/12 од 06.02.2014. године, мал. сада пун. Ф.В. оглашен је кривим због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. КЗ у вези члана 30. КЗ у стицају са кривичним делом недозвољено држање оружја из члана 348. став 1. КЗ, па је, након што су му утврђене појединачне казне затвора и то: за кривично дело из члана 113. КЗ у вези члана 30. КЗ у трајању од три године, а за кривично дело из члана 348. став 1. КЗ у трајању од шест месеци, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од три године и четири месеца. Том пресудом, на основу одредбе члана 79. ЗМ и члана 264. и члана 266. ЗКП одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава, осим трошкова изабране одбране по пуномоћју за мал. сада пун. Ф.В., док је констатовано да имовинскоправног захтева није било.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кжм-1-42/14 од 23.03.2015. године делимично су усвојене жалбе бранилаца мал. сада пун. Ф.В., адвоката Ш.К. и В.Х. и преиначена је пресуда Вишег суда у Новом Саду Км 39/12 од 06.02.2014. године у погледу примене кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији тако

што је Апелациони суд у Новом Саду на основу члана 424. ЗКП у вези члана 4. ЗМ, мал. сада пун. Ф.В. огласио кривим због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. КЗ у вези члана 30. КЗ за које га је осудио на казну затвора у трајању од две године и шест месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 24.02. до 13.05.2010. године, док је према истом на основу одредбе члана 422. тачка 1. ЗКП одбијена оптужба да је извршио кривично дело недозвољено држање оружја из члана 348. став 1. КЗ, а жалбе бранилаца у преосталом делу, жалба мал. сада пун. Ф.В. и жалба Вишег јавног тужиоца у Новом Саду у целости одбијене су као неосноване и пресуда Вишег суда у Новом Саду Км 39/12 од 06.02.2014. године у непреиначеном делу је потврђена. Истом пресудом на основу члана 79. ЗМ и чл. 264. и 265. ЗКП одлучено је да трошкови другостепеног кривичног поступка, осим трошкова изабраних бранилаца, падају на терет буџетских средстава тога суда у износу од 30.000,00 динара.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднели су браниоци мал. сада пун. Ф.В., адвокати В.Х. и В.В.Х., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. и став 2. ЗКП и то конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 3. ЗКП, која је у захтеву погрешно означена као повреда из члана 438. став 3. ЗКП, будући да став 3. одредбом члана 438. ЗКП није прописан, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 6. ЗКП и због повреде закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд наведене правноснажне пресуде преиначи тако што ће мал. сада пун. Ф.В. ослободити од оптужбе, односно да исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, односно да укине пресуду Апелационог суда у Новом Саду Кжм-1-42/14 од 23.03.2015. године и предмет врати том суду, као другостепеном, на поновно одлучивање.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости бранилаца мал. сада пун. Ф.В. доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости заједничких бранилаца мал. сада пун. Ф.В., је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране овлашћених лица за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Сходно наведеној одредби члана 485. став 4. ЗКП право окривљеног за подношење захтева, преко свог браниоца, због повреде закона је, по ставу Врховног касационог суда, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Дакле, окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тач. 1) до 3) и члану 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

У конкретном случају браниоци окривљеног у захтеву као разлог подношења само су формално означили да је наведеним правноснажним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 439. тачка 2. ЗКП, због које повреде је подношење захтева дозвољено, а из образложења захтева и навода да изведени докази не пружају основ за закључивање да је мал. сада пун. Ф.В. починио кривично дело за које је оглашен кривим, истицањем да је сведок оштећени А.Ж. у свом исказу навео да мал. сада пун. Ф.В. није лице које му је нанело повреде, већ да му је повреде нанело друго лице које се узрастом, изгледом, разликовало од мал. сада пун. Ф.В., по налажењу Врховног касационог суда, произилази да се захтевом оспорава чињенично стање утврђено првостепеном, а потврђено другостепеном пресудом у погледу учешћа мал. сада пун. Ф.В. у извршењу кривичног дела за које је оглашен кривим да га је починио.

Међутим, како цитираном одредбом члана 485. став 4. ЗКП која прописује разлоге због којих окривљени преко свог браниоца сходно ограничењу његових права правима који у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, ни по основу битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 3) и тачка 6) ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости заједничких бранилаца мал. сада пун. Ф.В., адвоката В.Х. и В.В.Х., оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник

Јелена Петковић Милојковић,с.р.

**Председник већа
судија**

Драгиша Ђорђевић,с.р.